

21 Φεβρουαρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

MOBIL OIL CYPRUS LTD,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΟΜΕΤΙΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 157/93)

5 Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Παρέμβαση τρίτου στη διαδικασία της Προσφυγής — Νομολογία και θεωρία — Προϋποθέσεις — Έννομο συμφέρον — Διακρίσεις — Θετική περί της υπάρξεως του εννόμου συμφέροντος των τρίτων στην εξετασθείσα υπόθεση — Διαταγή επιδόσεως της προσφυγής και σε αυτούς.

10 Με την ενδιάμεση απόφαση κρίθηκε το ζήτημα που ανέκυψε ως προς την αναγκαιότητα και τη νομιμότητα της επίδοσης της προσφυγής κατά της άρνησης του καθ' ου η αίτηση να επιτρέψει την κατεδάφιση πρατηρίου πετρελαιοειδών και στους ιδιοκτήτες του τεμαχίου επί του οποίου βρισκόταν το πρατήριο.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση για ακύρωση των οδηγιών επίδοσης της προσφυγής και στους ιδιοκτήτες της γης και διατάσσοντας τη διενέργεια αυτής της επίδοσης, αποφάσισε ότι :

- 20 1. Οι αυθεντίες στις οποίες παρέπεμψε ο δικηγόρος των αιτητών αφορούν τον επηρεασμό των δικαιωμάτων του ενάγοντα σε πολιτικές υποθέσεις ή αναφέρονται στο έννομο συμφέρον αιτητή στη διοικητική δίκη σε σχέση με την προσβαλλόμενη απόφαση. Είναι γεγονός ότι σύμφωνα με ορισμένους Έλληνες συγγραφείς οι αρχές που διέπουν το έννομο συμφέρον αιτητή εφαρμόζονται και στην περίπτωση τρίτου που επιθυμεί να παρέμβει στη δίκη.
- 25 Το θέμα παρέμβασης τρίτου στη διαδικασία της αιτήσης ακυρώ-

- σεως εξέτασε λεπτομερώς ο Δικαστής Πίκης στην υπόθεση **Vorkas and Others v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 87. Στην εν λόγω υπόθεση οι αιτητές που ήταν Ιατρικοί Λειτουργοί στη δημόσια υπηρεσία πρόσβαλαν την εγκυρότητα μιας εγκυκλίου που εκδόθηκε από το Υπουργείο Υγείας, με την οποία περιορίζετο η άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος εκτός κυβερνητικών ιατρικών ιδρυμάτων και τα ενδιαφερόμενα μέρη (Association of Private Doctors) ζήτησαν να τους επιτραπεί να λάβουν μέρος στη διαδικασία. Το αντίστοιχο απόσπασμα από τις σελίδες 89-92 αν και κάπως εκτενές είναι καθόλα σχετικό. 5 10
2. Το θέμα της παρέμβασης τρίτου στην ακυρωτική δίκη πραγματεύεται με λεπτομέρεια ο Άθως Γ. Τσούτσος στο σύγγραμμά του "Η παρέμβασις εν τη δίκη επί αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας". Σύμφωνα με τον πιο πάνω συγγραφέα οι προϋποθέσεις για αποδοχή της παρέμβασης τρίτου στην ακυρωτική δίκη είναι: α) η ύπαρξη εκκρεμούσας ακυρωτικής δίκης κατά το χρόνο που ασκείται η παρέμβαση, β) η ιδιότητά του παρεμβαίνοντα ως τρίτου, ο οποίος δεν είναι διάδικος στην ακυρωτική δίκη και γ) η ύπαρξη υπέρ του παρεμβαίνοντα έννομου συμφέροντος που να δικαιολογεί την παρέμβαση, οι οποίες και αναλύονται. 15 20
- Στη συνέχεια ο συγγραφέας ασχολείται με το ερώτημα κατά πόσο η έννοια του εννόμου συμφέροντος για άσκηση παρέμβασης σε ακυρωτική δίκη ταυτίζεται με την έννοια του εννόμου συμφέροντος για άσκηση (κυρίας) αίτησης ή κατά πόσο είναι ευρύτερη. 25
3. Στην προκειμένη περίπτωση ακόμα κι αν το έννομο συμφέρον του τρίτου για παρέμβαση εξομοιωθεί με εκείνο του αιτητή στην προσφυγή, κρίνεται ότι οι ιδιοκτήτες της γης έχουν το απαιτούμενο έννομο συμφέρον να λάβουν μέρος στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία ως ενδιαφερόμενα μέρη. 30
- Έχοντας υπόψη τη φύση της διαφοράς μεταξύ των αιτητών και των ιδιοκτητών της γης, θεωρείται ότι τυχόν ακύρωση της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Δήμου θα επηρέαζε δυσμενώς τα συμφέροντα των ιδιοκτητών της γης. 35
4. Κατά συνέπεια η αίτηση των αιτητών ημερ. 8.2.94 για ακύρωση των οδηγιών για επίδοση της προσφυγής στους ιδιοκτήτες της γης απορρίπτεται. 40
- Οι ιδιοκτήτες της γης έχουν δικαίωμα να λάβουν μέρος στην πα-

ρούσα διαδικασία ως ενδιαφερόμενα μέρη και σύμφωνα με τις υφιστάμενες οδηγίες του Δικαστηρίου να γίνει επίδοση της προσφυγής σ' αυτούς. Επιδικάζονται τα έξοδα σε βάρος των αιτητών.

5

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Vorkas and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 87.

10

Αίτηση.

15

Αίτηση σε προσφυγή με την οποία οι αιτητές ζήτησαν την αναθεώρηση και ακύρωση των οδηγιών του Δικαστηρίου για επίδοση της προσφυγής στους ιδιοκτήτες της γης πάνω στην οποία είναι οικοδομημένο το κτίριο για το οποίο ζητείται άδεια κατεδάφισης.

20

Α. Δικηγορόπουλος, για τους Αιτητές.

Λ. Κληρίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Χρ. Κληρίδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη.

25

Cur. adv. vult.

30

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο Δήμος Αγίου Δομετίου με επιστολή του ημερ. 27.11.92 απέρριψε την αίτηση της Εταιρείας Mobil Oil Cyprus Ltd (αιτητών) για άδεια κατεδάφισης του πρστηρίου πετρελαιοειδών στον Άγιο Δομέτιο που ανεγέρθη στο τεμάχιο 53 και που κατά τον ουσιώδη χρόνο ανήκε στην εταιρεία Αδελφοί Πολυκάρπου Λτδ.

35

Δυνάμει Συμβάσεως Ενοικιάσεως (Contract of Lease) ημερ. 2.10.72 μεταξύ των Μαρούλλας Π. Πολυκάρπου και Ιουλίας Κλεάνθους που ήταν οι μέτοχοι και διευθύντριες της εταιρείας Αδελφοί Πολυκάρπου Λτδ από τη μια, και των αιτητών από την άλλη, οι αιτητές μίσθωσαν μέρος του τεμαχίου 35 με σκοπό τη χρήση του σαν πρστήριο/σταθμό πωλήσεως πετρελαιοειδών. Για καλύτερη κατανόηση του επίδικου θέματος είναι απαραίτητο να παρατεθούν αυτούσιοι οι όροι 4(d) και 4(e) της Συμβάσεως Ενοικιάσεως:

40

"4(d) The Landlord shall permit the Tenant at the expiration of the term hereby created without let or hindrance to demolish any

buildings put up, to remove all such fittings and fixtures as he may have placed in or upon the premises.

4(e) For the purposes of the said plants and works, the Landlord undertakes to sign all necessary applications to the Municipality or other competent authority and in any event the Landlord hereby constitutes the Tenant as his duly authorized agent to sign all such applications and generally do all things necessary on his behalf."

Η πιο πάνω Σύμβαση τερματίστηκε από τους ιδιοκτήτες (landlords) το 1990 λόγω κατ' ισχυρισμόν παράβασης και/ή ρήξης της Σύμβασης εκ μέρους των ενοικιαστών (tenants) (αιτητών στην παρούσα προσφυγή). Οι ιδιοκτήτες καταχώρησαν στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας την Αγωγή Αρ. 5417/90 (1. Μαρούλλα Π. Πολυκάρπου, 2. Ιουλία Π. Κλεάνθους 3. Αδελφοί Πολυκάρπου Ατδ v. Εταιρεία Mobil Oil Cyprus Ltd) η εκδίκαση της οποίας εκκρεμούσε κατά τον ουσιώδη χρόνο.

Οι ενάγοντες στην πιο πάνω αγωγή ζητούν από το Δικαστήριο διάφορες θεραπείες μεταξύ των οποίων και Διάταγμα του Δικαστηρίου που να διατάσσει την εναγόμενη εταιρεία να λάβει μέτρα για επαναφορά της λειτουργίας του σταθμού.

Οι λόγοι για τους οποίους ο καθ' ου η αίτηση Δήμος απέρριψε την αίτηση για κατεδάφιση που υπέβαλαν οι αιτητές είναι, όπως αναφέρεται στην επιστολή της 27.11.92 με την οποία κοινοποιήθηκε απόρριψη της αίτησης, ότι η ιδιοκτήτρια εταιρεία ενίσταται στην έκδοση της αιτούμενης άδειας κατεδάφισης όπως επίσης και η καταχώριση της αγωγής 5417/90 με την οποία μεταξύ άλλων αμφισβητείται το δικαίωμα έκδοσης άδειας κατεδάφισης. Ο Δήμος πρόσθεσε στην πιο πάνω επιστολή ότι είναι πρόθυμος να εκδώσει την άδεια κατεδάφισης νοουμένου ότι θα παρουσιάζετο η συγκατάθεση της ιδιοκτήτριας εταιρείας της γης.

Μετά την επιφύλαξη της απόφασης στην παρούσα προσφυγή και κατά τη διάρκεια της μελέτης για έκδοση απόφασης, διαπιστώθηκε ότι η προσφυγή δεν είχε επιδοθεί στους ιδιοκτήτες της γης. Το γεγονός αυτό είχε επίσης εγερθεί και ως προδικαστική ένσταση εκ μέρους του δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση στη γραπτή του αγόρευση. Επειδή εκ πρώτης όψεως το Δικαστήριο θεώρησε ότι οι ιδιοκτήτες της γης ήταν προφανώς ενδιαφερόμενα μέρη, η υπόθεση επανανοίχθηκε και στις 2.2.94 δόθηκαν οδηγίες όπως οι αιτητές επιδώσουν την προσφυγή στους ιδιοκτήτες της γης.

Με αίτηση του δικηγόρου των αιτητών που καταχωρήθηκε στις 8.2.94 η αιτητές ζήτησαν την αναθεώρηση και ακύρωση των οδηγιών του Δικαστηρίου για επίδοση της αγωγής στους ιδιοκτήτες της γης.

5

Ο καθ' ου η αίτηση Δήμος και οι ιδιοκτήτες της γης έφεραν ένσταση στην πιο πάνω αίτηση και υποστήριξαν ότι οι ιδιοκτήτες της γης είναι ενδιαφερόμενα μέρη εφόσον μπορεί να επηρεαστούν τα δικαιώματά τους από την τελική απόφαση του Δικαστηρίου. Εδώ επισημαίνεται ότι την ιδιοκτησία της γης έχουν από 26.2.93 από 1/2 μερίδιο η Χριστιάνα Παύλου Κλεάνθους και ο Πολύκαρπος Παύλου Πολυκάρπου, στους οποίους μεταβιβάστηκε από την Εταιρεία Αδελφοί Πολυκάρπου Λτδ.

15 Το θέμα που έχει να εξετάσει το Δικαστήριο στο παρόν στάδιο είναι κατά πόσο οι ιδιοκτήτες της γης έχουν έννομο συμφέρο να λάβουν μέρος στη διαδικασία ως ενδιαφερόμενα μέρη.

20 Ο κ. Δικηγορόπουλος ισχυρίστηκε εκ μέρους των αιτητών ότι οι οδηγίες που δόθηκαν για επίδοση στους ιδιοκτήτες της γης πρέπει να ακυρωθούν γιατί οι σημερινοί ιδιοκτήτες της γης που είναι διάδοχοι των προσώπων που εκμίσθωσαν την γη στους αιτητές δεν μπορούν να είναι ενδιαφερόμενα μέρη στην έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

25

Τα δικαιώματα των ιδιοκτητών της γης είτε, προσδιορίζονται στη Σύμβαση Μισθώσεως (βλ. μεταξύ άλλων και όρους 4(d) και 4(e) πιο πάνω), ανάγονται στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και εκπίπτουν της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

30

35 Παρέπεμψε δε σε νομολογία τόσο Κυπριακή όσο και Αγγλική αναφορικά με την ερμηνεία της φράσης "πρόσωπο που έχει παράπονο" (person aggrieved), όπως επίσης και σε αποσπάσματα από τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959.

40 Έχω μελετήσει όλα τα σχετικά στα οποία με παρέπεμψαν οι ευπαίδευτοι συνήγοροι κι έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η αρχική μου εκτίμηση, ότι δηλαδή οι ιδιοκτήτες της γης είναι ενδιαφερόμενα μέρη και έχουν έννομο συμφέρον να λάβουν μέρος στην παρούσα διαδικασία, είναι ορθή.

Οι αυθεντίες στις οποίες παρέπεμψε ο κ. Δικηγορόπουλος

αφορούν τον επηρεασμό των δικαιωμάτων του ενάγοντα σε πολιτικές υποθέσεις ή αναφέρονται στο έννομο συμφέρον αιτητή στη διοικητική δίκη σε σχέση με την προσβαλλόμενη απόφαση. Είναι γεγονός ότι σύμφωνα με ορισμένους Έλληνες συγγραφείς οι αρχές που διέπουν το έννομο συμφέρον αιτητή εφαρμόζονται και στην περίπτωση τρίτου που επιθυμεί να παρέμβει στη δίκη. Το θέμα παρέμβασης τρίτου στην διαδικασία της αίτησης ακυρώσεως εξέτασε λεπτομερώς ο Δικαστής Πικής στην υπόθεση **Vorkas and Others v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 87. Στην εν λόγω υπόθεση οι αιτητές που ήταν Ιατρικοί Λειτουργοί στη δημόσια υπηρεσία πρόσβαλαν την εγκυρότητα μιάς εγκυκλίου που εκδόθηκε από το Υπουργείο Υγείας, με την οποία περιοριζέτο η άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος εκτός κυβερνητικών ιατρικών ιδρυμάτων και τα ενδιαφερόμενα μέρη (Association of Private Doctors) ζήτησαν να τους επιτραπεί να λάβουν μέρος στη διαδικασία. Το ακόλουθο απόσπασμα από τις σελίδες 89-92 αν και κάπως εκτενές είναι καθόλα σχετικό, γι' αυτό παρατίθεται σχεδόν αυτούσιο:

"The right of the "Association of Private Doctors", an association registered under the Club Law-Law 57/72, to intervene in the proceedings and take part as interested parties, is the sole issue to be determined at this stage. The application of the Association to intervene in the proceedings was opposed by the applicants, on grounds of absence of a legitimate interest in the outcome of the proceedings.

.....

In the **Pitsillos** case, we noticed that in Greece the tendency is towards construing broadly the right to have resort to the Court, a tendency more prominent still in France. We welcomed this tendency as a salutary one in **Pitsillos**, supra, a tendency consistent with the provisions of Article 30.1 safeguarding access to the Court. Access to the Court must be as wide as the law permits. One of the limitations envisaged by Article 146.2, is that prejudice must be direct as opposed to an indirect one. In the submission of Mr. Talarides, the same test applies to determining whether a third party intervention is justified. With the exception of Prof. Tsatsos, Greek authors take the view, as he argued, that the interests of an intervener must be judged by the same criteria and standards applicable to test the legitimacy of the right of an applicant to prosecute a recourse. Stassinopoulos subscribes to the view that the legitimacy of the interest of a party to intervene in the proceedings, is broadly tested by the same criteria as those

5 applicable to determine the legitimacy of the interests of an applicant (see, Stassinopoulos - The Law of Administrative Disputes, p.245). Kyriacopoulos argues that the injury or benefit of the intervener must be direct and specific in much the same way as that of the applicant must be (see, Kyriacopoulos - Greek Administrative Law, 3rd ed., Vol. 3, p.139). Prof. Tsatsos, on the other hand, takes a more benevolent line for the intervener, arguing that his interests need not be defined as strictly as must be the right of an applicant. The proceedings are already extant and it is, in his view, in the interests of justice that the issue should be aired from every relevant angle (see, Tsatsos Application for Annulment, 3rd ed., p.279).

15 Cyprus caselaw does not illuminate the ground on the precise nature of the interest of a third party that must subsist in order to justify intervention. The right of a party whose interests are at risk or prejudiced by the annulment of the decision to take part in the proceedings as an interested party, was recognised soon after the introduction of administrative law in Cyprus - see, **Josephides v. Republic**, 2 R.S.C.C. 72, 75. In that case, the immediacy and directness of the interest of the interested party, the successful candidate for the post of Budgeting Officer, was beyond question. Consequently, the decision throws little light on the complexion of the interest that must subsist to legitimise intervention or the limitations of the right.

25 The right of an interested party to take part in the proceedings was affirmed as settled practice by the Full Bench of the Supreme Court, in **Theodorides And Others v. Ploussiou** (1976) 3 C.L.R. 319. Here again, the decision itself does not define the extent of the right; nevertheless it is valuable in that it suggests that the right to take part in the proceedings as an interested party is comparable to that of an intervener in Greece and France and, should be exercised along similar lines. Its exercise in Cyprus was formalised by directions issued under Ord.19 to serve copy of the recourse upon every party, likely, on the face of the recourse, to be prejudiced by the annulment of the sub judice decision. The Court did not examine whether Ord.9 of the Civil Procedure Rules has any bearing on the matter in view of the provisions of Ord.18 of the Supreme Constitutional Court Rules, making applicable Civil Procedure Rules subject to necessary modifications. If at all relevant, it suggests that the Court has a discretion in the matter and, in case of doubt as to the necessity

for joinder, the advisable course is to allow joinder in the interests of justice.

.....

5

I find it unnecessary to decide conclusively in these proceedings whether a lesser interest to that needed to legitimise a recourse, will suffice to validate an intervention for, on a strict test as well, the Association qualifies as an interested party. Although, I must record that I find much to commend the suggestion of Prof. Tsatsos considering the object of judicial review and the tendency to ensure access to the Court to everyone having a palpable interest of the matter in dispute." (Η υπογράμμιση πιο πάνω είναι δική μου).

10

15

Το θέμα της παρέμβασης τρίτου στην ακυρωτική δίκη πραγματεύεται με λεπτομέρεια ο Άθως Γ. Τσούτσος στο σύγγραμμά του "Η παρέμβασις εν τη δίκη επί αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας". Σύμφωνα με τον πιο πάνω συγγραφέα οι προϋποθέσεις για αποδοχή της παρέμβασης τρίτου στην ακυρωτική δίκη είναι: α) η ύπαρξη εκκρεμούσας ακυρωτικής δίκης κατά το χρόνο που ασκείται η παρέμβαση, β) η ιδιότητα του παρεμβαίνοντα ως τρίτου, ο οποίος δεν είναι διάδικος στην ακυρωτική δίκη και γ) η ύπαρξη υπέρ του παρεμβαίνοντα έννομου συμφέροντος που να δικαιολογεί την παρέμβαση.

20

25

Σε σχέση με το γ) πιο πάνω στις σελ.84 και 85 αναφέρονται τα ακόλουθα:

"Ωσαύτως διά την άσκησην παρεμβάσεως εν ακυρωτική δίκη αρ- κεί η ύπαρξις απλού εννόμου συμφέροντος, ήτοι: δεσμού προς την ένδικον διαφοράν κατά πολύ χαλαρωτέρου εκείνου, όστις απαιτείται δια την δημιουργίαν υποκειμενικής δίκης ή παρέμ- βασις εν αυτή, ούτω δε ο κύκλος των δυναμένων να μετάσχωσι της ακυρωτικής δίκης προσώπων είναι λίαν ευρύς, τούθ' όπερ συνάδει προς τον αντικειμενικόν ταύτης χαρακτήρα.

30

35

2. Η έννοια του εννόμου συμφέροντος δύναται κατ' αρ- χήν, ως ελέχθη, να προσδιορισθή ως σημαίνουσα την ανα- γνώρισιν δεσμού τινος του παρ' ώ υφίσταται τούτο προς την ένδικον διαφοράν, εξ ου και έχει ούτος ηυξημένον ενδιαφέ- ρον διά το κύρος της προσβαλλόμενης πράξεως ή οι λοιποί πολίται εν γένει, του δεσμού τούτου δυναμένου να μη παρέ- χη την ευχέρειαν ασκήσεως υποκειμενικής προσφυγής, καθ' ο

40

υπολειπομένου εκείνου όστις αποτελεί το περιεχόμενον της εννοίας του υποκειμενικού δικαιώματος.

5 Ούτως ο παρεμβαίνων δέον να επικαλήται σχέσιν τινά, εξ ής
συνδέεται προς το υπό της προσβαλλομένης πράξεως ρυθμιζό-
μενον αντικείμενον, κατά τρόπον ώστε εκ της τοιαύτης ή τοιαύ-
της ρυθμίσεως τούτου να προκύπτη δι' αυτόν ωφέλεια ή βλάβη.
10 Η ανάμιξις του εις την ακυρωτικήν δίκην διά της παρεμβάσεως
δέον να αποσκοπή την επίτευξιν ή διατήρησιν της ωφελείας ταύ-
της και την αποτροπήν της βλάβης, άλλως παρέμβασις κατευθυ-
νομένη αντιθέτως υπέρ της επιβλαβούς δια τον παρεμβαίνοντα
ρυθμίσεως, στερείται της δια του εννόμου συμφέροντος προσ-
διοριζομένης νομιμοποιήσεως του ασκούντος ταύτην."

15 Στη συνέχεια ο συγγραφέας ασχολείται με το ερώτημα κατά
πόσο η έννοια του εννόμου συμφέροντος για άσκηση παρεμβά-
σης σε ακυρωτική δίκη ταυτίζεται με την έννοια του εννόμου
συμφέροντος για άσκηση (κυρίας) αίτησης ή κατά πόσο είναι ευ-
ρύτερη. Στη σελίδα 90 καταλήγει στα ακόλουθα:

20 "Εν ταις αποφάσεσιν ουχ ήττον του Συμβουλίου της Επι-
κρατείας φαίνεται ότι χρησιμοποιούνται προς προσδιορισμόν
της εννοίας του εννόμου συμφέροντος προς άσκησιν παρεμ-
βάσεως υπέρ της προσβαλλομένης πράξεως αι αυταί εκφρά-
σεις, ων γίνεται χρήσις διά τον προσδιορισμόν του συμφέρο-
25 ντος προς άσκησιν αιτήσεως ακυρώσεως. Ούτως συν τοις άλ-
λοις χαρακτηρίζεται το προς άσκησιν τοιαύτης παρεμβάσεως
συμφέρον ως ενεστώσ, προσωπικόν και άμεσον. Γενικώς δε με-
λετών τις την πλουσίαν περιπτωσιολογικήν επί του θέματος
30 ελληνικήν νομολογίαν άγεται εις το συμπέρασμα ότι δεν φαί-
νεται το ανώτατον ημών Διοικητικόν Δικαστήριον να θέλη να
προσδώσ ημίζονα ευρύτητα εις την έννοιαν του εννόμου συμ-
φέροντος προς παρεμβασιν υπέρ της πράξεως ή εις την έννοι-
αν του προς άσκησιν αιτήσεως συμφέροντος. Ενίοτε μάλιστα
35 ρητώς ταυτίζει τας προϋποθέσεις υπάρξεως εννόμου συμφέ-
ροντος προς άσκησιν κυρίας αιτήσεως και παρεμβάσεως υπέρ
της πράξεως. Η μελέτη ωσαύτως των αποφάσεων του Conseil
d' Etat δεν φαίνεται να άγη εις αντίθετα συμπεράσματα."

40 Στην προκειμένη περίπτωση ακόμα κι αν το έννομο συμφέ-
ρον του τρίτου για παρέμβαση εξομοιωθεί με εκείνο του αιτητή
στην προσφυγή, κρίνω ότι οι ιδιοκτήτες της γης έχουν το απαι-
τούμενο έννομο συμφέρον να λάβουν μέρος στην ενώπιόν μου
διαδικασία ως ενδιαφερόμενα μέρη.

Έχοντας υπόψη τη φύση της διαφοράς μεταξύ των αιτητών και των ιδιοκτητών της γης, θεωρώ ότι τυχόν ακύρωση της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Δήμου θα επηρέαζε δυσμενώς τα συμφέροντα των ιδιοκτητών της γης.

5

Κατά συνέπεια η αίτηση των αιτητών ημερ. 8.2.94 για ακύρωση των οδηγιών για επίδοση της προσφυγής στους ιδιοκτήτες της γης απορρίπτεται.

Οι ιδιοκτήτες της γης έχουν δικαίωμα να λάβουν μέρος στην παρούσα διαδικασία ως ενδιαφερόμενα μέρη και σύμφωνα με τις υφιστάμενες οδηγίες του Δικαστηρίου να γίνει επίδοση της προσφυγής σ' αυτούς. Επιδικάζονται τα έξοδα σε βάρος των αιτητών.

10

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος των αιτητών.